

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-311-0033

Dato: 21. maj 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213 - Forslag til Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.)

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 6. maj 2010 fra Pensionistforeningen i DJØF (L 213 - bilag 2).

Troels Lund Poulsen

/ Carsten Vesterø

Pensionistforeningen i DJØF fraråder stærkt, at der gennemføres en pensionsudlignings-skat, der omfatter tjenestemandspensioner og arbejdsmarkedspensioner.

Foreningen anfører, at begge ordninger er obligatoriske og, at ingen af pensionisterne i deres arbejdsliv har kunnet vælge, om de har villet foretage indbetaling til en pensionsordning eller undlade dette. Der har ikke været tale om nogen skattespekulationshensigt.

Foreningen anfører, at det bygger på den rene *fiktion*, at tjenestemanden i kraft af en ”bortseelsesret” ikke har skullet medregne værdien af den optjente pensionsret til den skattepligtige indkomst. Sandheden er den, at staten hvert år på finansloven afsætter den forventelige samlede udgift til tjenestemandspensioner i det pågældende finansår. For JØP-pensionisterne forholder det sig noget anderledes. Selvom der for disse er sket egne og arbejdsgiverindbetalinger til en obligatorisk pensionskasse, kan der ikke bortses fra, at størrelsen af de samlede indbetalinger har tilsigtet pensionsudbetalinger med nogenlunde samme forhold mellem størrelsen af pension og løn som gældende for tjenestemænd. Der er dog risiko for, at dette resultat ikke opnås på grund af ugunstige konjunkturer.

Hertil bemærkes:

Baggrunden for udligningsskatten er ikke, at der ligger en antagelse om spekulationshensigt bag pensionsindbetalinger eller optjening af en pensionsret for en tjenestemand. Noget sådant er heller ikke anført i motiverne for indførelsen af udligningsskatten.

Der er fuldt fradrag for indbetalinger på en pensionsordning i den personlige indkomst, dvs. med skattemæssig virkning på den højeste marginale indkomstkattesats. Dette gælder for indbetalinger på alle typer pensionsordninger med løbende og ratevise udbetalinger.

I en arbejdsgiverordning skal arbejdsgiveren foretage indbetalingerne til ordningen. Det gælder både bidrag, der i pensionsaftalen betegnes som ”arbejdsgiverbidrag” eller lignende, og pensionsbidrag, der betegnes som ”arbejdstagerbidrag” eller lignende. I en arbejdsgiverordning har den ansatte bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for arbejdsgiverens indbetalinger til pensionsordningen.

Bortseelsesretten betyder, at indbetalingerne gives fuld fradragsværdi i den ansattes personlige indkomst ved, at de holdes helt uden for indkomstopgørelsen på både indkomst- og fradragssiden. Modsat gælder for de privattegnede ordninger, hvor indbetalingerne gives fuld fradragsværdi ved, at de fradrages på selvangivelsen i den personlige indkomst.

Den skattebesparelse, der opnås for en given pensionsindbetaling, er dog den samme, hvad enten pensionsopsparereren selv foretager indbetalingen på en privattegnede ordning (og pensionsopsparereren har fradragsret for indbetalingen), eller arbejdsgiveren i en arbejdsgiverordning foretager indbetalingen (og den ansatte har bortseelsesret for indbetalingen).

Det beløb, der udbetales fra de to ordninger, er (ved samme afkast) det samme, og indkomstbeskatningen vil dermed også være den samme, bortset fra forskellen i den kommunale indkomstskat og kirkeskatten.

Da skattebesparelsen på indbetalingstidspunktet er den samme i de to ordninger, skal det heller ikke have betydning for udligningsskatten, om udbetalingen sker fra en pensionsordning, hvor pensionsopsparereren har haft fradragsret for indbetalingen, eller pensionsopsparereren har haft bortseelsesret for arbejdsgiverens indbetalinger.

Det er rigtigt, at der ikke sker afdækning af tjenestemandspensionsforpligtelserne. Det må antages, at lønnen til en tjenestemand med ret til tjenestemandspension vil afspejle denne pensionsret på den måde, at bruttolønnen excl. pensionsretten er lavere end den ville være uden denne pensionsret. Værdien af pensionsretten nedvæltes i lønnen.

Værdien af den pensionsret, som tjenestemanden opnår, har den pågældende ikke skullet medregne til den skattepligtige indkomst. Der har i princippet været tale om en art bortseelsesret på linje med den bortseelsesret, som den ansatte har fsva. arbejdsgiverens indbetalinger til pensionsordningen.

Tjenestemandspensioner får indkomstskattelettelser på lige fod med alle andre løbende pensionsudbetalinger og har opnået en skattebesparelse af den optjente pensionsret i kraft af bortseelsesretten. Derfor skal disse pensioner pålægges udligningsskat på linje med andre pensionsudbetalinger.

Både tjenestemanden og den overenskomstansatte DJØF'er optjener som anført en pensionsret, der ikke bliver beskattet ved optjeningen men først ved udbetalingen. At det i det ene tilfælde sker ved, at arbejdsgiveren indbetaler beløb - som den ansatte ikke ser, endsige har i hånden - til et pensionsinstitut, og i det andet tilfælde sker ved en registrering, der på pensioneringstidspunktet danner basis for en udbetaling i henhold til lovgivning, er i denne sammenhæng ikke afgørende.

Den del af en pensionsudbetaling, der hidrører fra afkastet på ordningen, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Ligesom det i relation til pligten til at betale indkomstskat er uden betydning, om afkastet på ordningen har været stort eller lille, er størrelsen af afkastet også uden betydning for udligningsskatten.